

NEWS

Poklican, ne da bi bil imenovan

17. avgust 2026, Tobias Engl

V mnogih upravnih uradih še vedno pade ime skozi prostor. »Gospa Brandt, okence tri.« Vsi pogledajo. Poklicana vstane, gre naprej in vsak v čakalnem območju zdaj ve, da je tu, kako ji je ime in takoj, v kateri zadevi. To je vsakdan, in ne bi smel več biti.

Kdor gre na urad, redko prinaša kaj razveseljivega. Preprijava po ločitvi, vloga v finančni stiski, listina po smrtnem primeru. Vse to se nikogar v prostoru ne tiče. Ime, glasno zaklicano, iz zasebne zadeve naredi napol javno.

K temu pride, kdo klic sploh razume. Kdor slabo sliši, svoje ime v šumu glasov zgreši. Kdor govori malo nemško, ga le ugame. Uprava, ki naj streže vsem, dostopa ne sme pustiti odločati sluhu ali maternemu jeziku.

Boljše že zdavnaj obstaja. Zaslon v čakalnem območju kliče po številki, neslišno, v več jezikih, s pisavo, berljivo tudi iz zadnje vrste. Kdor potegne številko, svoje ime obdrži zase. Sistemi, kot je ScreenWay, to obdelujejo lokalno in v Evropi, ne da bi kjer koli nastal zapis, ki tja ne spada.

Ugovor pride hitro, da to stane denar. Stane manj kot en sam izgubljen spor o varstvu podatkov in neprimerno manj kot zaupanje, ki ga urad zaigra, ko ljudi razkazuje. Kako uprava kliče, ni vprašanje tehnike. Je vprašanje spoštovanja.